

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 – Seznam zkratk

Příloha č. 2 – Návod rozhovoru

Příloha č. 3 – Přepis rozhovoru s paní Dášou, matkou Alice

PŘÍLOHY

Příloha č. 1 – Seznam zkratk

APSPC	Asociace pracovníků speciálně pedagogických center
ČSÚ	Český statistický úřad
IVP	individuální vzdělávací plán
KP	kombinované postižení
MKF	Mezinárodní klasifikace funkčních schopností, disability a zdraví
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj)
OSN	Organizace spojených národů
RVP	rámcový vzdělávací program
SPC	speciálně pedagogické centrum
TP	tělesné postižení
ÚIV	Ústav pro informace ve vzdělávání
VÚP	Výzkumný ústav pedagogický
WHO	World Health Organisation (Světová zdravotnická organizace)

Příloha č. 2 – Návod rozhovoru

Tab. přílohy č. 2: NÁVOD ROZHOVORU	
úvodní	Mohla byste mi prosím vyprávět, jak jste vybírali školu pro své dítě?
začátek hledání a představy	Kdy jste se začali zabývat výběrem školy? Měli jste nějakou představu, do jaké školy byste chtěli, aby vaše dítě chodilo? Zvažovali jste výhody speciální školy a výhody integrace? Proč jste zvolili integraci/speciální školu? Kde jste získávali informace? Kdo se na rozhodování podílel?
škola	Jak probíhalo hledání školy, kolik škol jste navštívili? Jak se vám se školami komunikovalo? Podle čeho jste školu vybírali? Co byly hlavní důvody pro výběr konkrétní školy? Jak se vám jednalo s třídním učitelem?
poradenské zařízení (SPC)	Spolupracovali jste s nějakým poradenským zařízením? Jak spolupráce probíhala? Byly pro vás služby poradenského zařízení přínosné? Zpracovalo poradenské zařízení doporučení o formě vzdělávání podle vašich představ?
současnost	Jste v současnosti spokojeni s průběhem vzdělávání? Splňuje škola vaše představy?
problémy a překážky	Na jaké překážky jste během umísťování dítěte do školy narazili? Co je podle vás největším problémem speciálního vzdělávání v ČR? Jak byste si představovali ideální vzdělávání pro své dítě?
dítě a rodina	diagnóza dítěte podoba rodiny současné zaměstnání a dosažené vzdělání matky

Příloha č. 3 – Přepis rozhovoru s paní Dášou, matkou Alice¹

T: ... Mohla byste mi prosím takhle na začátek povyprávět, jak jste pro Alici vybírali školu? Jak to probíhalo?

MD: Takže základní školu jsme vybírali po rozhovoru s psychologkou. Vlastně nám už řekli ve školce, že do té školky, kam chodila – to byla logopedická – že ji do pokračování té základní školy ani nepřijmou, že musíme shánět praktickou nebo speciální školu. Tak jsme se obrátili na psychologku a ta nám doporučovala buď běžnou základní školu s asistentem pedagoga nebo praktickou školu. Tak jsme vybrali praktickou logopedickou v XY. Ne, že by se nám líbila, ale vlastně to byla jedna z mála škol, z těch praktických, které byly nejbliž. Přestože to bylo v XY, byla to nejbližší škola, která pro nás připadala v úvahu.

T: A zvažovala jste třeba nějak i tu možnost normální školy?

MD: Zvažovala jsem možnost normální základní školy, ale bála jsem se toho, že by tam třeba byla v kolektivu odsouvaná, nebo aby se jí děti neposmívaly.

T: Hm, to chápu ... Můžu se zeptat, kde jste ohledně toho nástupu Alice do školy sháněla informace?

MD: Všude možně. Od psychologky, radila jsem se ve školce ... internet. Na internetu jsem hledala, jaké ty školy vůbec jsou. Ať už praktické nebo speciální.

T: Měli jste předem nějakou představu, do jaké školy byste chtěli Alici dát? Jak by měla třeba vypadat?

MD: No, to jsme asi neměli. Krom toho, aby Alici vyhovoval kolektiv, aby v něm nebyla terčem posměchu nebo tak. Proto jsme zvolili tu praktickou školu, aby jí se tam líbilo, protože samozřejmě je tam jich míň, malý počet dětí a taky by tam měly být vědomostmi všichni stejně.

T: A komunikovali jste nějak s tou školou, než do ní začala Alice chodit?

MD: No, s tou školou ... Než nás přijali, tak jsme tam šli k zápisu. Tam nám řekli, že Alici přijmou. Ale když už pak byla v školním roce, tak komunikace se školou spíš vážla. Paní učitelka zastávala názor, že musí zvládat učivo. Když jsme měli problém, tak to ona

---

¹ Jedná se pouze o přepis nahrávky. Pár informací – například že absolvovala kurz asistenta pedagoga – mi paní Dáša sdělila až po vypnutí diktafonu.

jakoby nehodlala řešit. Tak jsme zase po dohodě s psychologkou rozhodli přestoupit v dalším školním roce do speciální školy tady v YZ. Tam je Alice spokojená. Je tam vědomostmi jakoby mezi svými dětmi. Ta praktická škola na ni měla moc velké nároky, které nezvládala. Byla tam v učení hodně pozadu.

T: Hlavně že je teď spokojená. Nepřemýšlela jste, když vznikly ty problémy, o individuálním vzdělávacím plánu?

MD: To jsem neuvažovala, protože mi přijde, že dítě kolektiv potřebuje ...

T: Pardon. Ne, ne – já myslím individuální vzdělávací plán, ne domácí školu. Jako že by třeba v některých předmětech ...

MD: Jo ... Individuální výukový plán. Ten nám v XY slibovali. Nicméně pak nám paní učitelka řekla, že pro praktickou školu jsou už osnovy osekáné, takže musí stíhat to, co ostatní děti. A protože nestíhala, musela by opakovat první třídu. A to jsme zas neměli jistotu, jestli bude mít jinou paní učitelku, jestli by se jí někdo věnoval. Chtěla jsem asistenta pedagoga, ale řekli mi, že je to vyloučené, protože je to malotřídka a praktická škola. Tak proto jsme začali uvažovat o speciální škole. Tam jsme šli na návštěvu – na konzultaci. Oni si tam Káťu na chvíli vzali, otestovali si, co umí, a zjistili, že by správně měla patřit tam.

T: A v téhle škole jste s komunikací spokojená?

MD: Naprosto. Tam je úplně výborný a komunikace je dobrá. Kdykoli denně si můžu promluvit s paní učitelkou třídní. A paní ředitelku tam běžně taky potkávám. Věřím tomu, že kdyby byl jakýkoli problém, tak jsou jako naprosto otevření, není tam žádný komunikační problém.

T: Já jsem v tom Vašem příběhu nezaregistrovala žádné poradenské zařízení. Navštěvovali jste nějaké – třeba SPC – nebo jste se obešli bez něho?

MD: Byli jsme už od školky v SPC na XZ. Ta paní ale pak přešla do školky na Praze #1 do SPC, tak to jsme se obraceli jenom na ni. Ale to pedagogické centrum, bych řekla, nám zas tak nepomohlo.

T: Proč myslíte? Jak s ním probíhala ta komunikace?

MD: Byla jsem tam dvakrát, právě když jsem měla pocit, že jsou v té praktické škole problémy a že mi paní učitelka mi nechce vyhovět ... Ale jak říkám, moc to nepomohlo ...

T: Takže abychom se vrátily, o tom, že by Alice opakovala první třídu, jste tedy vůbec neuvažovali ...

MD: On by to samozřejmě problém nebyl, ale je otázka, jestli by se tím vzděláním dostala dál anebo jestli by to byl další ztracený rok.

T: To chápu. Vůbec požadavek, aby dítě opakovalo první třídu, je trochu podivný ... Opravdu se Vám to SPC v téhle situaci nesnažilo pomoci?

MD: Ne, ne, ne. Já už vlastně potom, co jsem si podle internetu našla tu speciální školu v YZ – což je od nás kousek – jsem už si říkala, že pro nás bude i to cestování časově mnohem méně náročné. Vlastně potom, co jsme tam udělali návštěvu a oni si tam Alici vyzkoušeli, tak tam pak byla už úplně jiná vstřícnost. Alice tam byla spokojená, měli pěkně vybavenou třídu, spoustu pomůcek, personál tam byl hrozně příjemný ...

T: Můžu se zeptat, jak byste si představovala ideální situaci, ideální průběh vzdělávání dětí, jako je Alice?

MD: No, já nevím. Myslím, že je to hrozně složité, protože každé dítě má jiné problémy a to, co může vyhovovat jednomu, nebude vyhovovat druhému ... Tak nevím. Ani dneska nedokážu zpětně říct, jestli by pro ni bylo lepší, kdyby třeba nastoupila do běžné základní školy s asistentem pedagoga. Asi ne. Myslím si, že asi ne, že nakonec tam, kde skončila – v té speciální škole – je to, co potřebuje.

T: A co pro vás jako pro rodiče bylo během umísťování Alce do školy nejtěžší?

MD: Asi to, že bylo, nebo je těch škol málo. Třeba tady na Praze #2 snad žádná praktická ani speciální není. Ta speciální je potom v YZ, což je kousek od nás. Ale praktická třeba na Praze #2 vůbec není. Tady jsou jenom běžné základní školy a pak jazyková škola pro nadané děti. Takže asi jako největší problém vidím dostupnost těch škol, že je jich málo.

T: Můžu se zeptat, kdo se na rozhodování o tom, kam půjde Alice do školy, podílel?

MD: Já. Manžel. Pak nám rady dávala ta psychologka. Ale vyloženě co se týče toho rozhodování, to bylo na nás jako na rodičích.

T: Dobře. Může se ještě zeptat na vaše zaměstnání?

MD. Já celodenně pečuju o Alici.

T: A na vaše vzdělání?

MD: Obchodní akademie.

T: A mohla byste mi nakonec jen tak rámcově říct, jakou má Alice diagnózu? Jen orientačně ... nikde to samozřejmě zveřejňovat nebudu.

MD: Byla narozená s .... [vypuštěno].